

ikke, at den højtærede Minister har Ret deri; i alt Fald benægtes dette meget bestemt fra deres Side, som skulde have fremsat en saadan Opfattelse.

I Sammenhæng hermed kom den højtærede Indenrigsminister ind paa en Omtale af min Stilling til Spørgsmaalet om Maksimalprisen paa Flæsk. Jeg er glad ved at faa Lejlighed til at berigtige, hvad den højtærede Minister udtalte i saa Henseende, og skal knytte en kort Bemærkning dertil. Jeg har i den overordentlige Kommission stemt for Maksimalpris paa Flæsk, for saa vidt og paa Betingelse af, at denne sattes i Højde med den til enhver Tid paa det engelske Marked betalte Pris. Det er i nøje Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremsatte her forleden Dag, og med hele den Betragtning, som de lange og indgaaende Diskussioner i Prisreguleringskommissionen har ført mig til. Jeg søgte at gøre Rede for, at det vilde kunne være rigtigt og naturligt at lade Belejringsprisen i Tyskland ude af Betragtning ved en Maksimalpris ogsaa paa Flæsk, men at det paa den anden Side vilde føre til ganske uoverskuelige og vanskelige Konsekvenser, hvis man med Hensyn til et af Landbrugets Produkter, der gaar i det aabne Marked, og hvis Fremstillingspris altid er betinget af, hvad der skaffes fra det aabne Marked, vilde fremtvinge en Pris, afvigende fra den, der betales paa Markedet. Og jeg ser i Virkeligheden en Bekræftelse paa Rigtigheden af denne Betragtning i den Omstændighed, at den højtærede Minister trods den meget store Myndighed, han har i Henhold til Loven af 7. August 1914, dog ikke har kunnet eller villet gaa videre med Maksimalpriser paa andre Nødvendighedsartikler. Netop under denne Lov har man sammenstillet, om jeg saa maa sige, Flæsk med Kul, idet Majsens i denne Sammenhæng sikkert kun er Udtryk for et Produktionsmiddel for Flæsk, men naar den højtærede Minister er veget tilbage for at sætte Maksimalpris paa Kul, er det noget, som det ikke et Øjeblik falder mig ind at bebrejde ham, jeg tror tværtimod, at han har handlet fuldkommen rigtigt, idet han har erkendt, at hvor ønskeligt det end vilde være, at vi alle fik billige Kul, lod det sig dog ikke gøre ad denne Vej. Det er ogsaa min Opfattelse, at den Fremgangsmaade, man har valgt med Hensyn til Flæsket, er uheldig. Nu siger den højtærede Minister, at jeg altsaa vælger den Vej at sætte Prisen op for Forbrugerne. Jeg gaar ud fra,

at den højtærede Minister ikke tror, at jeg ønsker, vi skal betale højere Priser for de Fødemidler, vi køber, men det er i og for sig rigtigt, at jeg har sagt: Lad Maksimalprisen paa Flæsk følge den engelske Pris, og med Hensyn til at lette Trykket paa Befolkningen maa man saa i det Omfang, som det er nødvendigt, gaa helt andre Veje, altsaa de Veje, som bl. a. har faaet et — ganske vist efter min Mening uheldigt — Udtryk i den foreliggende Dyrtidslov.

Ministeren har i Dag berørt Spørgsmaalet om sibirisk Rug, og jeg er glad ved at faa Lejlighed til at udtale mig herom. Det er fuldkommen rigtigt, at dette Spørgsmaal har været til Drøftelse i den overordentlige Kommission, og jeg erindrer, at jeg den Gang er blevet kaldet til en Samtale, ved hvilken kun nogle faa af Kommissionens Medlemmer var til Stede, med den højtærede Indenrigsminister just om dette Spørgsmaal. Hvad det drejede sig om, var ikke et Prisreguleringsspørgsmaal, men et Forsyningsspørgsmaal, et Spørgsmaal om Betimeligheden og Nødvendigheden af at sikre sig, hvor det kunde skaffes, Brødkorn for det Tilfælde, at vi i Løbet af 1915 skulde komme til at mangle Brødkorn af vor egen Avl og af fremmed Tilførsel. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at den Foranstaltning, som den Gang blev truffet, var rigtig og forsvarlig, og jeg for mit Vedkommende har heller ikke bebrejdet den højtærede Minister, at Statskassen muligvis vilde lide et Tab paa denne Rug, men derimod mener jeg — og deri er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) —, at de Tab paa Kornhandelen, som er fremkaldte ved Maksimalpriserne, og som er en Følge af, at Kornhandelen overhovedet gik i Staa, maaske ikke er Resultatet af en saa heldig Politik, at berettiget Kritik kan undgaas. Her kommer vi imidlertid ind paa Spørgsmaalet om Rigtigheden af Maksimalpris paa Rug, og det vilde naturligvis ikke være rigtigt yderligere at fremdrage dette Spørgsmaal til Diskussion, men jeg har med Hensyn til Kornet den samme Opfattelse som med Hensyn til Flæsket: at saa længe vi er afhængige af hele Vekselvirkningen med det aabne Verdensmarked, vil enhver saadan Maksimalpris, som ikke retter sig efter de Love, der gælder paa dette Omraade, drage den ene Række af Forordninger og Bestemmelser og Indskrænkninger efter den anden efter sig, og det vil